

*Da se zvonār u kampanèlu ne umorì
ne bìsmo znàli da zorà zori
ne bìsmo znàli da gorà gori
ne bìsmo znàli da morà mori
da se zvonār u kampanèlu ne umorì.*

Ako je Ava Marija stoprò
i ako šilòko jòš ne mìsli stàt
ne mòra se bàš cìla kùca
u Avu Mariju ustàt,
mòga bi kogòd u pòsteji
jòš jednù úru guštàt
a mòglo bi i kojò dītè uz nònota kuštàt
pa u dvojiçu guštàt
a mòglo bi šilòko i do pòdnè hūljàt
pa nòno do pòdnè tihulàt.

Ave Maria, gratia plena!

- Otí ti humār slàbo potěže,
mojà tetà Lêna!
A nì tēško ni pogodìt
ko je otèmu krìvác.
- A ne pogāđaj ròjače ništa
jer čìn si rēka krìvác
vâ da rēčeš pìvác.
Ali ako mu nìsì jubìmac
ako se plāšiš do humārà išàt
za pìvca operušàt,
nìmaš ča ùzbrdo glèdāt
ni glāvõn klìmat

nego donīt u nàručaj pòdmite
i pomòc òganj užgìmat.

II.

Zorà zori
òganj u kužini gorī i ne gorī
pìvác se vrtī i ne vrtī.

Ako se pìvác vrtī
ako se òn okriće
goriče
i màslina i smrič i kiće
a dìm vèc znâ dĩ ce:
poletiče
gōri u tiće
stepliče
mìrule, cúške i košice.

Ako se ne okriće
ili ako zastàje
òganj ne mòže dàje:
pìvác se ne okriće
dìm vâ da išce dĩ ce
pa zadūši nâjprī kiće
pa hrepčiče
ondâ se svūda nàokolo ôspe
po cilon kužini se prôspe
dôkle dôsme.
“Špirite ga nâša mīla Gôspe,
pri nêgo dìm do šufita dôsme

užgìte ga, špìrite ga
nàša mìla Gòspe!”

A břž bi òganj pomàlo i gorì
da nìsì debòto ti izgorì
břž bi òganj i gorì
kolìko si molì
da nìs uspūt izgovorì:
Vrág se ũ te stvorì!

Utèka si od špàhera
rukāvòn istìraš òko,
susíd izvànka vìče:
Dìšì dubòko.
Dìga si rùke u àriju
ne vidiš dì si od plàča –
pàla ti je nà glavu šupijàča.
Ìšà si na dèsnu
glāvòn si obo kredèncu trèsnu
zajaūkà si od bòli
od stràha si zahlènca,
jòš ti glāvà na ràmenu vìsi
ali vìsi jòš i jednà kredènca

izàša si na prvù lĩniju
obàlí si butìliju

grèš da ćeš utèc vànka
pà si pñiko bãnka,
pò ure hòda od podànka
do bìlega dãnka.

III.

- Aj, mojã tÛta LÛna,
joř jedãn pÛt me ovãko
kraj řpãhera ostãv
bÛce ti nasrÛd kuřine
ko řiv - ko mrtãv.

Na pÛvcu ti je kÛlera
i prÛpja nikã grÛřa,
a ne mÛže ga ÷ovÛk ni dosÛc -
sãmo rãrÛvac i kukviřa.

- JÛmař prãv rojak,
ovÛd u nãřon kãli
da ÷ovÛk dÛřu kraj řpãhera ispÛsti
niiko ti njÛga ne řãli
i sãmo ga nÛtka
iz nikÛga kÛtã:
PÛhnÛ ÷Ûvi÷e, òpet
barÛenko dvã trÛ pÛtã!
Pa i kad vÛdidu otÛ ïsti
da nÛma korÛsti
da od puhãnja vÛc nÛma vãjde:
ãjde,
pÛhnÛ jÛř jedãn pÛt
pa ÷a izãjde.

NÛgo zahvãlmo BÛgu
kÛ je dã i provÛdi
da ÷ovÛk mÛže napÛpat ponÛstru
ako vrãta ne vÛdi.

A ne mòra, ròjače,
za svè bìt krìvác
ni sãmi humãr
ni sãmi pìvác
jer znamo ça jè rëka pokòjan Gùva
kad se u Dìdolićih ugàsila štùva:
Àjde šjòr Pètre, ne jìdajte vïše
i ne čìnte rogacjùni
nego ubudùce kad bèrete drvã
bèrte jih u štajùni.

Pa ondã, rojače,
kad svì govòru àjde
i nìma drùge vãjde
nalijmo i mì dvã bićerìna,
pa ça izãjde!

Popìjmo lípo jednù rakìju
kã likariju...

i za alegrìju
jòš bãr dvì zlìce
za nãs sirotìce
bìle udovìce...

i jòš pô kvartìna
nekã se prosède
Ćìle i Argentìna

a tò su ti zëmje strãšno dalëke
jednã i drùga:

tàmo te odvedù vèli vapôri
a dovedè te nàse
òmladinska prùga...

I tô ti je nàša kòlera i kùga
otâ njìhova lônga kôrša!

A ovamo u kàmari ispišàna zìkva
i u kužìni pràzna bôrša...

dokle na humàrù cvrkùću rāròvci
i goridù kòlci u nàšon prodòlci,

a sprìda u kužìni
dvâ mǎla ditèta
nàši lìpi mòmci
ìgraju se s lòncin,

a jǎ ti se u gǎčice slǎbo razumîn
Crvènu kàpicu jèmǎn u glǎvì
ali je započèt ne umîn,
a Pepelūžnicu započèt umîn,
ali da cìlo selò ne mòže jedǎn postòl obùt
nìkako ne razumîn,
pa ja dičìci, ròjače, gǎtan
ča sǎmǎ izumîn,
i jǎ ti ga dìn:

ne šùškajte dìca,
grē špacakamîn!
Izǎša je kroz ponìstru
izlìzǎ je kroz nǎpu,
ako ga ćapǎ rèful od bùre

nācete ispod mūrve
jednù cřnu kàpu.

Rasamāri je pīvca
zamaħije špacètōn,
ča ne odnesè špacèta
refāce jakètōn.

I jā ti rojače din:
u onōn odīci
u onōn obūci
vòlīn ga vīdit
na svojōn kūci
i čèkan ga vraščīca
s onà dvā roščīca
čèkan da mi zavīče
i ovèga Božīca
Lēna Mandalēna
dobrà ti srīca!
i da ti se mūž vrāti
jūšton do Božīca.

A jā ti ga dīn:
mà nè znā špacakamīn
da vapōr iz Amèrike ne vòzi drīto
i bīce vèliki Bōg
da dōjde za Mlādo līto.
Pa ako za Mlādo līto būde mu škīto
brojīcemo dāne
do Vèle šetemāne
pa čemo slūšat u crīkvi
za Cvītnu nedīju Mūku po Matīju.

Pa ako ne dōjde za Vělu subōtu
znāči da je òpeta promīnī rōtu.
Pa ako ni od Uskřsa
“ne bude vajde”
čekaćemo D ù h o v e
pa ča izājde.